

ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻ 4

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՐԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԱՆՈՒՄՆԵՐ

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
Հորդորներ	Քրիստոնեական շնորհներ	Քրիստոնեական պարտավորություններ (3:18-4:6)	Խրատներ	Առաքելական Հոգի
4:2-6	4:2-6	4:2-4 4:5-6	4:2-4 4:5-6	4:2-4 4:5-6
Վերջին ողջույններ	Վերջին ողջույններ	Վերջաբան	Հրաժեշտի խոսք	Անձնական նորություններ
4:7-9	4:7-15	4:7-9	4:7-9	4:7-9 Ողջույն և Վերջին մաղթանքներ
4:10-27	Փակման հորդորներ և օրհնություն 4:16-18	4:10-17	4:10-11 4:12-14 4:15-17	4:10-14 4:15-17
4:18		4:18	4:18ա 4:18բ	4:18

ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ՑԻԿԼ («Մուրբ Գիրքը ճիշտ կարդալու ուղեցույց»)
ԸՍՏ ՊԱՐԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԲՆԱԳՐԻ ՀԵՂԻՆԱԿԻ ՆՊԱՏԱԿԻ ՀԵՏՔԵՐՈՎ

Սա սերտողության ուղեցույց մեկնություն է, որը նշանակում է, որ դուք եք պատասխանատու Աստվածաշնչի ձեր մեկնության համար: Մեզնից յուրաքանչյուրը պետք է քայլի իր ունեցած լույսի ներքո: Մեկնաբանության մեջ հերթականությունը հետևյալ կերպ է՝ դուք, Աստվածաշունչը և Մուրբ Հոգին: Դուք չպետք է այն զիջեք որևէ մեկնաբանի:

Մեկ անգամ նստելով կարդացեք ամբողջ գրույթը: Գտեք թեմաները: Համեմատեք ձեր թեմաների բաժինները հինգ ժամանակակից թարգմանությունների հետ: Պարբերությունները ներշնչանքով չեն կատարված, սակայն դրանք կարևոր են բնագրի հեղինակի նպատակին հետևելու համար, որը հանդիսանում է մեկնաբանության սիրտը: Յուրաքանչյուր պարբերություն ունի միայն մեկ թեմա:

1. Առաջին պարբերություն
2. Երկրորդ պարբերություն
3. Երրորդ պարբերություն
4. Եվ այլն

ԲԱՌԵՐԻ ԵՎ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻ 4:2-4

²Շարունակ աղոթեցե՛ք, արթո՛ւն հսկումով և շնորհակալությամբ: ³Աղոթեցե՛ք նաև մեզ համար, որ Աստված դուռ բացի Խոսքը քարոզելու՝ Քրիստոսի խորհուրդը հայտնելու, որի պատճառով կապանքների մեջ եմ: ⁴Որպեսզի այն ինչպես պետքն է կարողանամ հայտնի դարձնել:

4:2

NASB, NRSV

NKJV

TEV

NJB

«ձեր անձերը աղոթքի ընծայեք»

«շարունակ աղոթեցե՛ք»

«աղոթքի մեջ հարատևե՛ք»

«հարատևող եղե՛ք ձեր աղոթքներում»

Սա ներկա ներգործական հրամայական եղանակ է՝ «շարունակեք ձեր անձերը նվիրել աղոթքի»: Աղոթքը այլընտրանքային չէ: Աղոթքը կենսական կարևորություն ունի Քրիստոնեական կյանքի և ծառայության համար (տես՝ Եփես. 6:18-19, Հռոմ. 12:2, Փիլ. 4:6, 1 Թեսաղ. 5:17): Եթե Հիսուսը, լինելով մարմին հագած Աստված, բնութագրվում է թե՛ հրապարակայնորեն և թե՛ առանձին՝ մեկուսացած աղոթելիս, ապա որքան ավելի հավատացյալները կարիք ունեն աղոթելու ավետարանի համար, իրենց համար, և մեկը մյուսի համար: Տես՝ Հատուկ Թեմա. Արդյունավետ Աղոթք, Եփես. 6:19

NASB, NRSV, TEV

NKJV

NJB

«արթո՛ւն մնալով»

«զգո՛ն լինելով»

«արթուն մնացե՛ք»

Սա ներկա ժամանակի ներգործական սեռի դերբայ է՝ գործող որպես հրամայական: Աղոթքը պահանջում է ծրագրավորում, հարատևություն և զգաստություն՝ զգոնություն: Այն պետք է դառնա ապրելակերպ, ոչ թե իրադարձություն:

❖ «**շնորհակալությամբ**» Ուշադրություն դարձրե՛ք Կող. 4:2-ում աղոթքի չորս առանձնահատկությունները: Նաև հիշե՛ք, որ Պողոսը բանտարկյալ էր, մինչդեռ այս նամակը շեշտադրում է «զոհունակությունը» (տես՝ Կող. 1:3,12, 2:7, 3:15-17, 4:2): Աստվածաշնչյան ճշմարտությունը (աշխարհայացք) արմատապես փոխում է մարդու կյանքից ունեցած սպասելիքները (տես՝ Հռոմ. 8:31-39): Գոհունակությունը հատկանշական է Հոգով լեցուն կյանքին (տես՝ Եփես. 5:20, 1 Թեսաղ. 5:18):

ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԳՈՀՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

SPECIAL TOPIC: THANKSGIVING

I. Ներածություն

Ա. Աստծո հանդեպ հավատացյալների ցուցաբերած պատշաճ վերաբերմունք է՝

1. Սա Քրիստոսի միջոցով Աստծուն ուղղված մեր փառաբանության աղբյուրն է
ա. 2 Կորնթացիների 2:14
բ. 2 Կորնթացիների 9:15
գ. Կողոսացիների 3:17
2. Սա ծառայության համար ճիշտ շարժառիթ է, 1 Կորնթ. 1:4
3. Սա երկնքում անփոփոխ թեմա է՝
ա. Հայտնություն 4:9
բ. Հայտնություն 7:12
գ. Հայտնություն 11:17

4. Սա հավատացյալների անփափոխ թեման է՝
 - ա. Կողոսացիների 2:7
 - բ. Կողոսացիների 3:17
 - գ. Կողոսացիների 4:2

II. Աստվածաշնչյան նյութեր
Ա. Հին Կտակարան

1. Երկու հիմնական բառեր
ա. *yadah* (BDB, 392, KB 398) որը նշանակում է փառաբանություն
բ. *todah* (BDB 392, KB 1695), որը նշանակում է գոհություն: Այն սովորաբար կիրառվում է մատուցված գոհերի համար (տես՝ 2 Մնաց. 29:31, 33:16)
2. Դավիթը նշանակել էր հատուկ Ղևտացիների, որոնք փառաբանում և գոհություն էին մատուցում Աստծուն: Սա շարունակվեց Սողոմոնի, Եզեկիայի և Նեեմիայի օրերին էլ:
ա. 1 Մնացորդաց 16:4,7,41
բ. 1 Մնացորդաց 23:30
գ. 1 Մնացորդաց 25:3
դ. 2 Մնացորդաց 5:13
ե. 2 Մնացորդաց 7:6
զ. 2 Մնացորդաց 31:2
է. Նեեմիա 11:12
ը. Նեեմիա 12:24,27,31,38,46
3. Սաղմոսաց գիրքը Իսրայելի փառաբանության և գոհության երգերի հավաքածու է:
ա. Գոհություն ՅԱՀՎԵԻՆ Իր Ուխտի հավատարմության համար
 - (1) Սաղմոս 107:8
 - (2) Սաղմոս 103:1բ
 - (3) Սաղմոս 138:2
բ. Գոհությունը Տաճարում մատուցվող պատարագի մի մասն էր կազմում
 - (1) Սաղմոս 95:2
 - (2) Սաղմոս 100:4
գ. Գոհություն բարձրացվում էր գոհերի ժամանակ
 - (1) Սաղմոս 26:7
 - (2) Սաղմոս 122:4
դ. Գոհություն էր մատուցվում ՅԱՀՎԵԻ գործերի համար
 - (1) Թշնամիներից ազատելու համար՝
 - (ա) Սաղմոս 7:17
 - (բ) Սաղմոս 18:49
 - (գ) Սաղմոս 28:7
 - (դ) Սաղմոս 35:18
 - (ե) Սաղմոս 44:8
 - (զ) Սաղմոս 54:6
 - (է) Սաղմոս 79:13
 - (ը) Սաղմոս 118:1,21,29
 - (թ) Սաղմոս 138:1
 - (2) Բանտից ազատելու համար (փոխաբերություն), Սաղմոս 142:7
 - (3) Մահից ազատելու համար
 - (ա) Սաղմոս 30:4,12
 - (բ) Սաղմոս 86:12-13
 - (գ) Եսայի 38:18-19
 - (4) Նա իջեցնում է ամբարշտին և արդարին բարձրացնում

- (ա) Սաղմոս 52:9
- (բ) Սաղմոս 75:1
- (գ) Սաղմոս 92:1
- (դ) Սաղմոս 140:13
- (5) Նա ներում է
 - (ա) Սաղմոս 30:4
 - (բ) Եսայի 12:1
- (6) Նա հոգ է տանում Իր ժողովրդի համար
 - (ա) Սաղմոս 106:1բ
 - (բ) Սաղմոս 111:1
 - (գ) Սաղմոս 136:1,26
 - (դ) Սաղմոս 145:10
 - (ե) Երեմիա 33:11

Բ. Նոր Կտակարան

1. Շնորհակալություն և գոհություն բառերի համար կիրառվող հիմնական տերմինները (մի քանի մեջբերումներ)
 - ա. *eucharisteō* (տես՝ 1 Կորնթ. 1:4,14; 10:30; 11:24; 14:17,18; Կող. 1:3,12; 3:17)
 - բ. *eucharistos* (տես՝ Կող. 3:15)
 - գ. *eucharistia* (տես՝ 1 Կորնթ. 14:16; 2 Կորնթ. 4:15; 9:11,12; Կող. 2:7; 4:2)
 - դ. *charis* (տես՝ 1 Կորնթ. 15:57; 2 Կորնթ. 2:14; 8:16; 9:15; 1 Պետ 2:19)
2. Հիսուսի օրինակը
 - ա. Նա գոհանում էր սնունդի համար՝
 - (1) Ղուկաս 22:17,19 (1 Կորնթ. 11:24)
 - (2) Հովհաննես 6:11,23
 - բ. Նա գոհանում էր պատասխանված աղոթքի համար, Հովհաննես 11:41
3. Գոհունակության այլ օրինակներ
 - ա. Աստծո պարգևի՝ Քրիստոսի համար, 2 Կորնթ. 9:15
 - բ. Սնունդի համար
 - (1) Գործք 27:35
 - (2) Հռոմեացիների 14:6
 - (3) 1 Կորնթացիների 10:30, 11:24
 - (4) 1 Տիմոթեոս 4:3-4
 - գ. Բժշկության համար, Ղուկաս 17:16
 - դ. Խաղաղության համար, Գործք 24:2-3
 - ե. Վտանգից ազատվելու համար
 - (1) Գործք 27:35
 - (2) Գործք 28:15
 - զ. Բոլոր իրավիճակների համար, Փիլիպեցիների 4:6
 - է. Բոլոր մարդկանց՝ հատկապես առաջնորդների համար, 1 Տիմոթեոս 2:1-2
4. Գոհության մյուս առանձնահատկությունները՝
 - ա. Այն Աստծո կամքն է բոլոր հավատացյալների համար, 1 Թեսաղ. 5:18
 - բ. Այն վկայություն է Հոգով լեցուն կյանքի, Եփես. 5:20
 - գ. Արհամարիելը մեղք է՝
 - (1) Ղուկաս 17:16-17
 - (2) Հռոմեացիների 1:21
 - դ. Այն մեղքի հակաթույն է, Եփեսացիների 5:4
5. Պողոսի գոհությունը
 - ա. Նրա օրհնությունները եկեղեցու համար՝
 - (1) ավետարանը քարոզելու համար

- (ա) Հռոմեացիների 1:8
 - (բ) Կողոսացիների 1:3-4
 - (գ) Եփեսացիների 1:15-16
 - (դ) 1 Թեսաղոնիկեցիների 1:2
 - (2) շնորհված շնորհքի համար
 - (ա) 1 Կորնթացիների 1:4
 - (բ) 2 Կորնթացիների 1:11, 4:15
 - (3) Ավետարանը ընդունելու համար, 1 Թեսաղոնիկեցիների 2:13
 - (4) ավետարանը տարածելու մեջ համագործակցելու համար, Փիլիպպեցիների 1:3-5
 - (5) շնորհքի մեջ աճելու համար, 2 Թեսաղոնիկեցիների 1:3
 - (6) ընտրության մասին գիտության համար, 2 Թեսաղոնիկեցիների 2:13
 - (7) հոգևոր օրհնությունների համար, Կողոսացիների 1:12, 3:15
 - (8) տալու մեջ առատաձեռնության համար, 2 Կորնթացիների 9:11-12
 - (9) նոր հավատացյալներով ուրախանալու համար, 1 Թեսաղոնիկեցիների 3:9
- բ. Նրա անձնական գոհունակությունը՝
- (1) հավատացյալ լինելու համար, Կողոսացիների 1:12
 - (2) մեղքի կապանքից ազատագրվելու համար, Հռոմեացիների 7:25, 2 Կորնթ. 2:14
 - (3) այլ հավատացյալների գոհաբերվող գործի համար, Հռոմեացիների 16:4, 2 Կորնթ. 8:16
 - (4) որոշ գործերի համար, որոնք չէին ստացվում, 1 Կորնթացիների 1:14
 - (5) անձնական հոգևոր պարզևի համար, 1 Կորնթացիների 14:18
 - (6) ընկերների հոգևոր աճման համար, Փիլիմոն 4-5
 - (7) ծառայության մեջ ֆիզիկական ուժի համար, 1 Տիմոթեոս 1:12

III. Եզրահանգում

- Ա. Մեր փրկվելուց հետո գոհությունը դառնում է մեր գլխավոր պատասխանն Աստծուն: Այն բխում է ոչ միայն խոսքերից, այլ նաև ապրելակերպից:
- Բ. Ամեն ինչում գոհունակությունը Աստծո հոգածության մեջ հասուն կյանքի նպատակն է (տես՝ 1 Թեսաղ. 5:13-18):
- Գ. Գոհությունը Հին և Նոր Կտակարաններում կրկնվող թեմա է: Արդո՞ք քո թեման է այն:

4:3 «աղոթեցե՛ք նաև մեզ համար» Պողոսը բարեխոսական աղոթքի կարիք ուներ: Կող. 4:3,4 (տես՝ Եփես. 6:19-20), նա աղոթում է ավետարանի իր քարոզչության հետ կապված երեք բանի համար՝

1. քարոզելու բաց դռան համար (տես՝ Գործք 14:27, 1 Կորնթ. 16:9, 2 Կորնթ. 2:12, Հայտն. 3:8)
2. ավետարանի խորհուրդը բացատրելու կարողության համար
3. ավետարանը պարզ ու հստակ խոսելու կարողության համար

**ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԲԱՐԵԽՈՍԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ
SPECIAL TOPIC: INTERCESSORY PRAYER**

I. Ներածություն

Ա. Աղոթքը կարևոր է համաձայն Հիսուսի թողած օրինակի.

1. Անձնական աղոթք - Մարկ.1:35; Դուկ.3:21; 6:12; 9:29; 22:31-46
2. Տաճարի մաքրում - Մատթ.21:13; Մարկ.11:17; Դուկ.19:46
3. Աղոթքի նմուշ՝ օրինակ - Մատթ.6:5-13; Դուկ.11:2-4

- Բ. Աղոթքը, հոգատար Աստծո հանդեպ, որը ներկա է, կամենում է և կարող է մեր աղոթքների շնորհիվ մեր և ուրիշների օգտին գործել, մեր հավատքը շոշափելի գործողության մեջ դնելն է:
- Գ. Աստված Ինքն Իրեն սահմանափակել է շատ ոլորտներում Իր զավակների աղոթքների հիման վրա գործելիս (տես՝ Հակ.4:2):
- Դ. Աղոթքի գլխավոր նպատակը Երրորդության Աստծո հետ մեր փոխհարաբերությունն ու անցկացրած ժամանակն է:
- Ե. Աղոթքի շրջանակը կարող է իր մեջ ներգրավվել հավատացյալների հետ առնչվող, անհանգստացնող ամեն ինչ և ամեն ոք: Մենք կարող ենք հավատքով մեկ անգամ աղոթել, կամ նորից ու նորից, եթե այդ միտքը կամ անհանգստությունը վերադառնում է:
- Չ. Աղոթքը կարող է բովանդակել մի քանի տարր.
1. Փառաբանություն և երկրպագություն Երրորդության Աստծուն
 2. Գոհություն Աստծուն Իր ներկայության, հաղորդակցության և հոգածության համար
 3. Մեր մեղքերի խոստովանությունը՝ թե՛ անցյալի և թե՛ ներկայի
 4. Մեր կարիքների կամ փափագների համար խնդրվածք
 5. Բարեխոսություն, որի ժամանակ Հոր առջև ենք բարձրացնում ուրիշների կարիքները
- Է. Բարեխոսական աղոթքը առեղծված է: Այն մարդկանց, ում համար մենք աղոթում ենք, Աստված մեզնից ավելի շատ է սիրում, մինչդեռ մեր աղոթքները հաճախ ազդում են ինչ-որ փոփոխության, պատասխանի կամ կարիքի վրա ոչ միայն մեր ներսում, այլ նաև նրանց:

II. Աստվածաշնչյան աղբյուրը

Ա. Հին Կտակարան

1. Բարեխոսական աղոթքի մի քանի օրինակներ՝
 - ա. Աբրահամը աղերսում է Սոդոմի համար. Ծննդ.18:22բ
 - բ. Մովսեսի աղոթքները Իսրայելի համար.
 - (1) Ելից 5:22-23
 - (2) Ելից 32:31բ
 - (3) 2 Օրինաց 5:5
 - (4) 2 Օրինաց 9:18,25բ
 - (5) 2 Օրինաց 9:18,25-29
 - գ. Սամվելը աղոթում է Իսրայելի համար.
 - (1) 1 Թագավորաց 7:5-6,8-9
 - (2) 1 Թագավորաց 12:16-23
 - (3) 1 Թագավորաց 15:11
 - դ. Դավիթը աղոթում է իր երեխայի համար, 2 Թագավորաց 12:16-18
2. Աստված փնտրում է բարեխոսների, Եսայի 59:16
3. Գիտակցված, չխոստովանված մեղքը կամ անզղջում վերաբերմունքը ազդում է մեր աղոթքների վրա
 - ա. Սաղմոսներ 66:18
 - բ. Առակաց 28:9
 - գ. Եսայի 59:1-2; 64:7

Բ. Նոր Կտակարան

1. Որդու և Հոգու բարեխոսական ծառայությունը
 - ա. Հիսուսը
 - (1) Հռոմեացիս 8:34
 - (2) Եբրայեցիս 7:25
 - (3) 1 Հովհաննես 2:1
 - բ. Մուրբ Հոգին՝ Հռոմեացիս 8:26-27
2. Դոդոսի բարեխոսական ծառայությունը
 - ա. Աղոթում է հրեաների համար՝
 - (1) Հռոմեացիս 9:1բ
 - (2) Հռոմեացիս 10:1

բ. Աղոթում է եկեղեցիների համար՝

- (1) Հռոմեացի 1:9
- (2) Եփեսացի 1:16
- (3) Փիլիպեցի 1:3-4,9
- (4) Կողոսացի 1:3,9
- (5) 1 Թեսաղոնիկեցի 1:2-3
- (6) 2 Թեսաղոնիկեցի 1:11
- (7) 2 Տիմոթեոս 1:3
- (8) Փիլիմոն հ. 4

գ. Պողոսը խնդրում է եկեղեցիներին, որ աղոթեն իր համար՝

- (1) Հռոմեացի 15:30
- (2) 2 Կորնթացի 1:11
- (3) Եփեսացի 6:19
- (4) Կողոսացի 4:3
- (5) 1 Թեսաղոնիկեցի 5:25
- (6) 2 Թեսաղոնիկեցի 3:1

3. Եկեղեցու բարեխոսական ծառայությունը

ա. Աղոթել միմյանց համար՝

- (1) Եփեսացիների 6:18
- (2) 1 Տիմոթեոս 2:1
- (3) Հակոբոս 5:16

բ. Աղոթք հատուկ խմբերի համար՝

- (1) մեր թշնամիների՝ Մատթ.5:44
- (2) Քրիստոնյա մշակների՝ Եբր.13:18
- (3) իշխանների՝ 1 Տիմ.2:2
- (4) հիվանդների՝ Հակ.5:13-16
- (5) ետ նահանջածների՝ 1 Հովհ.5:16

III. Պատասխանված աղոթքների համար պայմանները՝

Ա. Մեր փոխհարաբերությունը Քրիստոսի և Սուրբ Հոգու հետ՝

1. Նրա մեջ բնակվելը՝ Հովհ.15:7
2. Նրա անունով՝ Հովհ.14:13,14; 15:16; 16:23-24
3. Հոգով՝ Եփես.6:18; Հուդա 20
4. Աստծո կամքի համաձայն՝ Մատթ.6:10; 1 Հովհ. 3:22; 5:14-15

Բ. Ծարժառիթները՝

1. Առանց վարանելու՝ Մատթ.21:22; Հակ.1:6-7
2. Խոնարհությամբ և ապաշխարությամբ՝ Դուկ.18:9-14
3. Վատ նպատակով խնդրանք՝ Հակ.4:3
4. Եսասիրությամբ՝ Հակ.4:2-3

Գ. Այլ առանձնահատկություններ՝

1. Հարատևություն՝
 - ա. Դուկաս 18:1-8
 - բ. Կողոսացի 4:2
2. Ծարունակ խնդրել՝
 - ա. Մատթեոս 7:7-8
 - բ. Դուկաս 11:5-13
 - գ. Հակոբոս 1:5
3. Տան մեջ անհամաձայնությունը՝ 1 Պետրոս 3:7
4. Գիտակից՝ հայտնի մեղքերից զերծ՝
 - ա. Սաղմոս 66:18
 - բ. Առակաց 28:9
 - գ. Եսայի 59:1-2

դ. Եսայի 64:7

IV. Աստվածաբանական եզրակացություն՝

Ա. Ինչպիսի՛ արտոնություն: Ինչպիսի՛ հնարավորություն: Ինչպիսի՛ պատասխանատվություն և պարտավորություն:

Բ. Հիսուսն է մեր օրինակը. Հոգին մեր առաջնորդն է, իսկ Հայրը՝ անհամբեր սպասում է:

Գ. Այն կարող է փոխել ձեզ, ձեր ընտանիքը, ձեր ընկերներին և աշխարհը:

❖ **«մեզ համար, որ Աստված դուռ բացի Խոսքը քարոզելու»** Տե՛ս հետևյալ Հատուկ Թեման:

ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ՆԿ-ՈՒՄ «ԴՈՒՐ»
SPECIAL TOPIC: “DOOR” IN THE NT

ՆԿ-ը գործածում է «դուռ» բառը մի քանի իմաստով՝

1. Ուղիղ՝ բառացի իմաստով

ա. տների համար, Մատթ. 6:6, Մարկ. 1:33, 2:2, 11:7, վերնատուն, Հովհաննես 20:19,26

բ. տանարի համար, Գործք 3:2, 21:30

գ. բանտի համար, Գործք 5:19,23, 12:6, 16:26-27

դ. գերեզմանի համար, Մատթ. 27:60, 28:2, Մարկ. 15:46, 16:3

ե. փարախի համար, Հովհաննես 10:1,2

զ. դատարանի համար, Հովհ. 18:16, Գործք 12:13

2. փոխաբերական իմաստով

ա. ժամանակի մոտ լինելու համար, Մատթ. 25:33, Մարկ. 13:29, Գործք 5:9, Հակ. 5:9

բ. ճշմարիտ հավատքից ներս մտնելու արգելքի համար, Մատթ. 7:13-14, Դուկ. 13:24, Հայտն. 3:20

գ. կորած հավատքը փրկելու հնարավորություն, Մատթ. 25:10, Դուկաս 13:25, Հայտն. 3:7

դ. հավատքը փրկելու հնարավորություն, Գործք 14:27, Հայտն. 3:7

ե. ծառայության հնարավորություն, 1 Կորնթ. 16:9, 2 Կորնթ. 2:12, Կող. 4:3, Հայտ. 3:8

զ. հայտնություն, Հայտն. 4:1, 19:11

3. Հիսուսի անուններից, Հովհ. 10:7,9:

❖ **«Քրիստոսի խորհուրդը»** Տե՛ս Կող. 2:2-ի գրառումը և Եփես. 3:3-ում Հատուկ Թեման:

❖ **«որի պատճառով կապանքների մեջ եմ»** Եթե ներկայիս գիտնականները ճիշտ են, ապա Պողոսը բանտարկված էր Հռոմում մ.թ. 60-ականների սկզբին (տես՝ Կող. 4:18): Պողոսը պատահականությամբ չէր Հռոմում կամ Կայսեր առաջ դատվում: Սա կանխատեսված էր իր դարձի ժամանակ (տես՝ Գործք 9:15-16, Փիլ. 1:13):

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ԿՈՂՈՍԱՍՏԻՆԵՐԻ 4:5-6

⁵Իմաստությամբ վարվեցե՛ք դրսիների հետ՝ ժամանակը փրկագնելով: ⁶Ձեր խոսքն ամեն ժամանակ շնորհով համեմված լինի՝ ինչպես աղով, որպեսզի իմանաք, թե ինչպես պետք է արժանավայել պատասխան տաք ամեն մեկին:

4:5-6 Այս երկու համարները կապ ունեն ավետարանչության հետ: Հավատացյալները պետք է այնպես ապրեն, որ անհավատները (1) մեջք չդարձնեն, այլ (2) գրավվեն՝ շահվեն: Յուրաքանչյուր հավատացյալ պետք է թե՛ խոսքով և թե՛ կյանքով վկա լինի (տես՝ 1 Պետ. 3:15):

4:5

NASB
NKJV
NRSV
TEV
NJB

«դրսինների հետ իմաստությամբ վարվեցե՛ք»
«իմաստությամբ քայլե՛ք»
«իմաստությամբ վարվեցե՛ք»
«Ձեր վարվելակերպի մեջ իմաստուն եղե՛ք»
«Իմաստությամբ գործե՛ք»

Սա ևս մեկ ներկա ներգործական հրամայական է՝ «միշտ ձեր վարքը լինի իմաստությամբ»: Հավատացյալները պետք է լինեն մտադրված՝ նպատակադրված ավետարանիչներ: Ավետարանչությունը Աստծո կամքն է եկեղեցու համար (տես՝ Մատթ. 28:19-20): Յուրաքանչյուր հավատացյալ ավետարանի լրիվ դրույքով ծառայող է (տես՝ Եփես. 4:11-12):

NASB
NKJV
NRSV
TEV
NJB

«առավելագույնս հնարավորությունից օգտվելով»
«ժամանակը խնայելով»
«ժամանակը ծախու առնելով»
«ցանկացած ձեր ունեցած հնարավորությունն լավագույնս օգտագործելով»
«ներկա ժամանակը լավագույնս օգտագործելով»

Սա ներկա չեզոք դերբայ է: Սա (*exagorazō*) տերմինն է, որը կիրառվում է նկարագրելու փրկագործությունը (տես՝ Քաղ. 3:13, 4:5): Սա ունի մեկին ստրկությունից հետ գնելու իմաստը ՀԿ-յան իմաստը, անգամ երբեմն մոտ բարեկամի (*go'el*) անձնական միջնորդությամբ: Այն այլաբանորեն կիրառվում էր որևէ բան լավագույն գնով կամ ճիշտ ժամանակին գնելու հնարավորությունը օգտագործելու իմաստով (տես՝ Եփես. 5:16):

Հավատացյալները պետք է ապրել աստվածահանո կյանքեր և գործածեն աստվածային իմաստություն, որպեսզի երբ ավետարանչական և հոգևոր առիթներ ստեղծվեն, նրանք կարողանան դրանցից առավելագույնս օգտվել:

4:6 «խոսքը . . . համեմված . . . աղով/շնորհով» Հավատացյալները պետք է զգուշանան իրենց խոսքից (տես՝ Եփես. 4:29): Նրանց ճանաչելու են իրենց խոսքերից (տես՝ Մատթ. 15:1-20, Մարկ. 7:2-23) և դատվելու են իրենց խոսքերով (տես՝ Մատթ. 12:33-37, Դուկ. 6:39-45): Մեր խոսքը և մեր կյանքերը հնարավորություններ կբացեն վկայելու համար: Դիտավորյալ մտադրությունն է հանդիսանում կարևոր բանալին, ոչ թե որ ավետարանչական մեթոդաբանությունն է ընտրում անձը կիրառելու: Աղոթքը, ոչ թե կատարյալ ներկայացնելը, կենսական նշանակություն ունի: Իմաստությունը օգտակար է, սակայն Հոգին վճռական գործոնն է: Տե՛ս Հատուկ Թեմա . Մարդկային Խոսք, Կող. 3:10-ում:

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻ 4:7-9
⁷Իմ մասին Տյուքիկոսը ձեզ ամեն բան կպատմի, որը սիրելի եղբայր, հավատարիմ պաշտոնյա ու ծառայակից է Տիրոջով, ⁸և ում այդ նպատակով ուղարկեցի ձեզ մոտ, որպեսզի իմանա ձեր վիճակի մասին ու մխիթարի ձեր սրտերը, ⁹հավատարիմ ու սիրելի եղբոր՝ Օնեսիմոսի հետ միասին, որը ձեզնից մեկն է: Նրանք ամեն բան կպատմեն ձեզ ինչ որ կատարվում է այստեղ:

4:7-8 «Տյուքիկոս» Պողոսը մի քանի անգամ նշում է Տյուքիկոսին (տես՝ Գործք 20:4, Եփես. 6:21, 2 Տիմ. 4:12 և Տիտոս 3:12): Նա էր այս նամակը տանողը, ինչպես նաև Եփեսացիներին և Փիլիմոնին ուղղված նամակները: Պողոսն ուղարկեց նրան, որպեսզի Փոքր Ասիայի եկեղեցիներին բացատրելի վիճակները, որպեսզի իմանան, թե ինչպես ավելի լավ աղոթեն իր համար և ուրախանան իր հետ (տես՝ Կող. 4:8 և ներածություն):

4:8 «սրտեր» Տե՛ս Հատուկ Թեմա Կող. 2:2-ում:

4:9 «Օնեսիմոս» Օնեսիմոսը փախուստի դիմած սարուկ էր, որը դարձի էր եկել Պողոսի միջոցով բանտում: Պողոսը նրան հետ է ուղարկում իր Քրիստոնյա տիրոջ՝ Փիլիմոնի մոտ, որն ապրում էր Կողոսիայում և Պողոսը նրան լավ ճանաչում էր (տես՝ Փիլիմոնի թուղթը): Շատ կերպերով սարուկի և ազատ մարդու միջև առկա այս լարվածությունը իսկական Քրիստոնեական սիրո արդյունավետ ստուգարք էր:

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ԿՈՂՈՍԱՎՅԻՆԵՐԻ 4:10-17

¹⁰Ձեզ բարևում է Արիստարքոսը՝ իմ բանտարկյալ ընկերը և Բառնաբասի քրոջ որդի Մարկոսը (որի մասին պատվեր ստացաք, որ եթե գա ձեզ մոտ, ընդունեցե՛ք նրան): ¹¹Եվ Հիսուսը՝ որ Հուստոս է անվանվում, որոնք թլփատությունից են. Աստծո թագավորության համար միայն սրանք եղան իմ գործակիցները, դրանով մխիթարություն եղան ինձ համար: ¹²Բարևում է ձեզ Եպափրասը՝ Քրիստոսի ծառան, որը ձեզնից է, միշտ աղոթքների մեջ տրնում է ձեզ համար, որպեսզի դուք անթերի ու կատարյալ մնաք ամեն ինչում, որ Աստծո կամքն է: ¹³Վկայում եմ նրա մասին, թե նախանձախնդրություն ունի ձեզ համար և նրանց համար, ովքեր Լավոդիկեում և Երապոլիսում են: ¹⁴Բարևում են ձեր սիրելի Դուկաս բժիշկը և Դեմասը: ¹⁵Բարևե՛ք Լավոդիկեում եղող եղբայրներին և Նիմփասին ու նրա տան եկեղեցուն: ¹⁶Եվ երբ ձեզ մոտ կարդացվի այս թուղթը՝ կարդալ տվեք նաև Լավոդիկեի եկեղեցու մեջ. նույն ձևով դուք էլ Լավոդիկե եկած թուղթը կարդացեք: ¹⁷Եվ Արքիպոսին ասացեք. «Չգո՛ւյշ եղիր ծառայությանդ մեջ, որ Տիրոջով ընդունեցիր, որպեսզի այն կատարես»:

4:10-14 Տիմոթեոսը և վեց այլ ծառայակիցներ ուղարկեցին իրենց անձնական ողջույնները այդ եկեղեցուն: Այս յոթ ծառայակիցներից վեցի անունները նաև նշվում են Փիլիմոնին ուղղված նամակում: Տյուքիկոսը հավանաբար Փոքր Ասիայում Կողոսացիներին, Եփեսացիներին և Փիլիմոնին ուղղված նամակները հասցնողն էր:

4:10 «Արիստարքոս» Հրեա մի Քրիստոնյա, որի մասին շատ քիչ բան է մեզ հայտնի (տես՝ Գործք 19:29, 20:4, 27:2):

❖ **«իմ բանտարկյալ ընկերը»** Սա կարող է վերաբերել կա՛մ Քրիստոնեական ծառայությանը փոխաբերական իմաստով, կա՛մ էլ ուղղակի իմաստով հենց բանտարկությանը (տես՝ Հռոմ. 16:7, Փիլիմոն 23):

❖ **«Բառնաբասի քրոջ որդի Մարկոսը»** Հնարավոր է, որ Տիրոջ Ընթրիքի վայրը և Վերնատունը՝ Հիսուսի հարությունից հետո մի քանի անգամ հայտնվելու վայրը, եղել է հենց Հովհաննես Մարկոսի տունը (տես՝ Գործք 12:12): Նա է Մարկոս Ավետարանի հեղինակը և Պետրոս առաքյալի ընկերն ու դպիրը (տես՝ 1 Պետ. 5:13): Նա մի մեծ անհամաձայնության պատճառ դարձավ Պողոսի և Բառնաբասի միջև իրենց առաջին միսիոներական ճամփորդությունից հետո (տես՝ Գործք 12:25, 13:5, 15:36-39):

❖ **«Եթե գա ձեզ մոտ, ընդունեցե՛ք նրան»** Սա երրորդ կարգի պայմանական նախադասություն է: Պողոսը շատ էր բարկացել Հովհաննես Մարկոսի վրա, որ թողել էր առաջին միսիոներական թիմը: Այնուհանդերձ, ակնհայտ է, որ նրանք հաշտվեցին (տես՝ Գործք 12:25, 13:5, 15:36-39):

❖ **«Հիսուսը՝ որ Հուստոս է անվանվում»** TEV թարգմանության տարբերակը տալիս է «Հեսու»:
«Հիսուս» և «Հեսու» անունները ծագել են եբրայերեն «ՅԱՀՎԵ» և «փրկություն» տերմիններից և եբրայերենում երկուսն էլ նույնն են (տես՝ Մատթ. 1:21): Այս Հուստոսը հայտնի էր Աստծուն, բայց անհայտ է մեզ:

❖ **«Աստծո թագավորությունը»** Համանման (Մինոպտիկ) Ավետարաններում սա շատ կարևոր՝ բանալի արտահայտություն է (տես՝ Հատուկ Թեմա, Եփես. 5:5-ում): Հիսուսի առաջին և վերջին քարոզները, և Նրա առակներից շատերը, անդրադառնում են այս թեմային: Այն վերաբերում է Աստծո կողմից այժմ մարդկանց սրտերում թագավորելուն՝ տիրելուն: Չարմանալի է, որ Հովհաննեսը գործածում է այս արտահայտությունը միայն երկու անգամ (և երբեք չի գործածում Հիսուսի առակներում): Հովհաննեսի Ավետարանում «հավիտենական կյանքն» է բանալի տերմինը և փոխաբերությունը:

Այս արտահայտությունը վերաբերում է Հիսուսի ուսմունքների վախճանաբանական (վերջին ժամանակի) շեշտադրմանը: Այս «արդեն իսկ, բայց դեռ ոչ» աստվածաբանական պարադոքսը կապված է հրեական երկու դարաշրջանների՝ ներկայիս չար դարաշրջանի և գալիք արդարության դարաշրջանի գաղափարին, որի բացումը լինելու է Մեսիայի կողմից: Հրեաները ակնկալում էին միայն մեկ գալուստ՝ Հոգով լեցուն ռազմական առաջնորդի (ինչպես ՀԿ-ում Դատավորներն էին): Հիսուսի երկու գալուստները պատճառ եղան այս երկու դարաշրջանների հատմանը: Աստծո Թագավորությունը ներխուժեց մարդկային պատմություն Բեթլեհեմում Նրա մարմնավորմամբ: Սակայն Հիսուսը եկավ ոչ թե որպես Հայտնություն 19-ի ռազմական աշխարհակալ, այլ որպես Չարչարվող Ծառա (տես՝ Եսայի 53) և խոնարհ առաջնորդ (տես՝ Չաք. 9:9): Ուստի Թագավորությունը բացված է (տես՝ Մատթ. 3:2, 4:17, 10:7, 11:12, 12:28, Մարկ. 1:15, Դուկ. 9:9,11, 11:20, 21:31-32), բայց ավարտված չէ (տես՝ Մատթ. 6:10, 16:28, 26:64):

Հավատացյալները ապրում են այս երկու դարաշրջանների միջև ընկած լարվածության մեջ: Նրանք ունեն հարուցյալ կյանքը, սակայն դեռևս ֆիզիկապես մեռնում են: Նրանք ազատագրված են մեղքի իշխանությունից, սակայն դեռևս մեղք են գործում: Նրանք ապրում են «արդեն, բայց դեռ ոչ»-ի վախճանաբանական լարվածության մեջ:

❖ **«թլփատությունից»** Կող. 4:7-11-ում թվարկված մարդիկ բոլորն էլ հրեա հավատացյալներ էին (հրեաց անուններով):

❖ **«դրանով մխիթարություն եղան ինձ համար»** Այս տերմինը բառացի նշանակում է «ցավագրկել»: Հունարեն այս բառը անգլերեն լեզվով հնչող «paregoric» դեղորայքի անվան ծագման աղբյուրն է:

4:12 «Եպափրաս» Նա Կողոսիայի եկեղեցու հիմնադիրն էր (տես՝ Կող. 1:7 և ներածությունը):

❖ **«միշտ տքնում է ձեզ համար»** Սա խիստ մարզական տերմին է, որը անգլերենի մեջ հանդես է գալիս որպես agony – տառապանք: Եպափրասը աղոթքի զինվոր էր (տես՝ Կող. 4:13): Այս հավատացյալների համար նա աղոթում էր, որ (1) նրանք հաստատ մնան, (2) հասունանան, և (3) վստահ լինեն՝ հաստատվեն Աստծո լիարժեք կամքի մեջ:

4:13 «Լավողիկե և Երապոլիս» Սրանք մյուս երկու քաղաքներն էին (Կողոսիայի հետ միասին), որոնք գտնվում էին Լիկուս հարթավայրում, որտեղ Եպափրասը երեք եկեղեցիներ էր սկսել:

4:14 «Դուկաս» Նա Պողոսի մտերիմ մխիոններական ծառայակիցն էր և բժիշկ: Նա հեթանոս էր, և Դուկաս Ավետարանի, Գործք Առաքելոցի հեղինակը:

❖ **«Դեմաս»** Հետագայում նա լքելու էր Պողոսին (տես՝ 2 Տիմ. 4:10):

4:15 «Նիմփաս» Սա կարող է լինել կա՛մ արական սեռի կա՛մ էլ իգական սեռի ներկայացուցիչ: Ուշադրություն դարձրե՛ք, որ վաղ եկեղեցին հանդիպում էր սեփական տներում (տես՝ Հռոմ. 16:5, 1 Կորնթ. 16:19, Փիլիմոն 2):

4:16 «երբ ձեզ մոտ կարդացվի այս թուղթը» Պողոսի բոլոր նամակները, ոչ միայն Եփեսացիներին

(շրջանառվող նամակ), փոխանցվում էին եկեղեցուց եկեղեցի և բարձրաձայն ընթերցվում ամբողջ համայնքի համար: Եկեղեցիները հավատում էին, որ Առաքյալներն Աստուծուց ունեին յուրահատուկ ներշնչված խոսք: Նրանց ցանկությունը լսելու այլ եկեղեցիներին և այլ իրավիճակների համար գրված Պողոսի բոլոր նամակները, ցույց է տալիս, թե ինչպես է Աստվածաշունչը բոլոր տարիքի, բոլոր մարդկանց էլ վերաբերում:

❖ **«Լավողիկե եկած նամակը կարդացե՛ք»** Այս նամակը հավանաբար «Եփեսացիների» թուղթն է, որը շրջանառվող նամակ էր: Մարկիոնի Կանոնում Եփեսացիներին ուղղված թուղթը կոչվում է «Լավողիկեցիներին ուղղված նամակ»: Եկեղեցու վաղ շրջանի հայրերից և ոչ մեկը չի մեջբերում որպես Լավողիկեցիներին ուղղված նամակից:

4:17 «Արքիպոս» Արքիպոսը տնային եկեղեցու հովիվ էր (Փիլիմոն 2): Սկզբնական առաջնորդական պաշտոնները ֆունկցիաներ էին, որոնք կատարվում էին տեղական եկեղեցիներում շնորհալի՝ պարզևներ ունեցող հավատացյալների կողմից, որոնց չունեին արձակուրդներ կամ գրասենյակներ:

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻ 4:18
¹⁸Այս բարևը իմ՝ Պողոսիս, ձեռքով է գրված: Հիշեցե՛ք իմ կապանքները: Ծնորիը ձեզ հետ լինի: Ամեն:

4:18 «իմ ձեռքով» Սա Պողոս առաքյալի վարվելաճան էր՝ հաստատելու իր գրության իսկությունը՝ ինքնությունը (տես՝ 2 Թեսալ .2:2, 3:17): Սա նաև ենթադրում է, որ նա մշտապես իր հետ ուներ մի դպիր (տես՝ Հռոմ .16:22), հավանաբար իր աչքերի խնդրի պատճառով (տես՝ Գործք 9:8-9,12,18, Գաղ .4:15, 6:11), որը հավատում էմ իր «մարմնի փուշն» էր:

ՔՆՆԱՐԿՄԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Սա ուղղեցույց հանդիսացող սերտողության մեկնաբանություն է, որը նշանակում է, որ դուք եք պատասխանատու Աստվածաշնչի ձեր մեկնաբանության համար: Մեզնից յուրաքանչյուրը պետք է քայլի իր ունեցած լույսով: Դուք, Աստվածաշունչը և Սուրբ Հոգին եք մեկնաբանության մեջ առաջին տեղում: Դուք չպետք է այն զիջեք մեկնաբանին:

Քննարկման այս հարցերը կազմվել են ձեզ օգնելու, որպեսզի մտածեք գրքի այս բաժնի գլխավոր հարցերի շուրջ: Դրանք մտածելու տեղիք տվող հարցեր են և վերջնական չեն:

1. Թվարկե՛ք Կող .4:2-3-ում աղոթքի երեք առանձնահատկությունները:
2. Թվարկե՛ք Կող .4:5-6-ում Քրիստոնեական կյանքի չորս առանձնահատկությունները:
3. Քննարկե՛ք Կող .4:7-14-ում նշված անհատներին: